

РЕШЕНИЕ

№ 4732

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4319** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба ТД на НАП С., чрез процесуалния му представител – юрк. П. Г., срещу Решение № 1258/16.03.2023 г., постановено по НАХД № 10279/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 136 състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 642593-F650166/21.06.2022 г., издадено от Заместник-директор в ТД на НАП С., с което на „ВИН КОНСУЛТ И СПИРИТС“ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 292/двеста деветдесет и два/ лева, за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

С жалбата се оспорва изводът на първоинстанционния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, изразяващо се в липса на посочване на датата на осъществяване на нарушението в АУАН и НП, поради което се иска и отмяна на така постановеното решение като необосновано и неправилно, постановено при противоречие с материалния закон. Претендират се направените съдебни разноси за двете инстанции и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата.

Ответникът по касацията – ВИН КОНСУЛТ И С. ЕООД не се явява и не се

представлява. Постъпили са отговор на касационната жалба и писмена защита от адв. И. М., с които оспорва касационната жалба и претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна и моли съда да отмени обжалваното решение.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 24.02.2022г.в ЦУ на НАП С. от Агенцията по вписванията били представени списъци на юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет за 2020г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в срок до 30.09.2021г.и не са подали декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. След постъпването им, на 27.04.2022г., от служители на НАП, сред които и актосъставителят Б. М. М.-Ш., била извършена проверка-справка в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, водени от Агенцията по вписванията. При проверката се установило, че „ВИН КОНСУЛТ И СПИРИТС“ЕООД , не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията-Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, на годишния финансов отчет за 2020г. в законоустановения срок до 30.09.2021г. съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч. Заявлението било подадено на 26.04.2022г.

Свидетелката Ш. съставила акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление, като нито в АУАН, нито в НП била посочена датата на извършване на нарушението.

При така установената фактическа обстановка разглеждащият делото състав е извел извод, че при съставянето на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните, поради което е отменил атакуваното постановление. Съдът е извел, че административнонаказващият орган не е изпълнил задължението си да посочи в АУАН и НП точната дата, на която счита, че е осъществен състава на вмененото нарушение, като по този начин е накарнил правото на защита на нарушителя.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Правилно СРС е приел, че в конкретния случай не са спазени императивните изисквания на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН като в съставените АУАН и НП не се съдържат законоустановените реквизити. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата

или неточното ѝ посочване препятства извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, поради което и извършеното тълкуване от районния съд е недопустим опит за саниране на допуснатото нарушение. Същото е от категорията на абсолютните и е основание за отмяна на наказателното постановление, поради което и обжалваното решение на СРС се явява правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото. По силата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК/, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК намира приложение само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските каквото в настоящето производство е своевременно релевирано. Възнаграждението за един адвокат съгласно чл.18, ал.2 вр. чл. 7, ал. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения в актуалната ѝ към момента на сключване на договора за правна помощ редакция, минималното възнаграждение е 400 лева. Договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 450 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав счита, че размера на дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуциран именно до посочения минимум.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1258/16.03.2023 г., постановено по НАХД № 10279/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 136 състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на „ВИН КОНСУЛТ И СПИРИТС“ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 400 /четиристотин/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

